

Umudun Diyarı

– Ozal · 08 Temmuz 2018

UMUDUN DİYARI

Kargaşayla birlikte kaybolan anılar
Umutla giden günlerin, umutsuzluğu
Karşı konulmaz acılarla gelen anlar
İnsanlığın umudunu kaybettiren insanlık
Kaybolmayı görmezden gelmek kapatırmı aşkı?
İçilmemiş suya hasretle bakmak
İçilen zehirle yok olur mu? Bekle!

İnsanlığın umudu umutsuzluktan, umut doğurur
Ütopik gözüken güne hasret
Beklemeyi ölüm, yürümeyi can beller
Sanılmasın geleceği geleceksizlerden öğrenecek
Bize gözüken ruh başta istemek
İstemeyi terbiyeyle, acıyla kavrarız
Korkusu bulunan vakti, yaşar hisseder
Umutla beklenen canın varlığı
Korkuyla korkusuzluğu varlık eder

Görünen yokluğa verilen mana
Bizlere yokluğu varlık eylemez
Anmak yokluğa ruh,varlığa umut eyler
Kaybolan mala verilen mana
Hissedilmeyen ruha eylemez mi kevser?
Bizler yaşanan savaşa kahr belerken
Oturmayı özgürlükle süslerken
Anılıpta hissedilmeyen can kapıda bekler.

El ele gönül gönüle verelim dostlar
Kaybolan günler gelinmez
Varolunacak günleri dostla var edek
Oluşmuş acılara kilit,yaşanan acılara umut olalım
İnsanın mahsenleştiği diyarları yok edelim
Yaşanan acılara perde çekip,kapı açalım
İstenmeyen sözden lal,istenilen sözde bülbül olalım

Matemle anılan günleri yeminlerle huzura erdirek
Verilmeyen haktan, verilen umutlar
Kardeşliği korkuyla yaşatandan eyleyek ırak
Bizlere hasıl olsun gönülle anılmak

Asırlardır dizilen sözlere hürmet eyleyek
Gönülle kazınan manaya eylemek anu-vakt
Akıl ile sözleşek, gönül ile diyarlaşak
Birleyen sözden eylemek hak
Hakkı dilemalardan değil, manayla mahsülleştirek
İncimesin mana kuldan, kanayan beşer olur
Bizle hasıl olacak huzur, eylesin hilkatın hası.